

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- určil, že Komisia si nesplnila svoje povinnosti, ktoré jej vyplývajú zo ZFEÚ a z Charty základných práv, tým, že opomenula zaujať stanovisko k sťažnosti žalobkyne podanej Komisii 12. júla 2002 týkajúcej sa zneužívania dominantného postavenia skupinou VELUX, hoci na to bola formálne vyzvaná,
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania a to aj v prípade zastavenia konania vzhľadom na vydanie rozhodnutia Komisie v priebehu súdneho konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza jeden žalobný dôvod založený na porušení článku 288 ZFEÚ v spojení s článkami 102 a 105 ZFEÚ a v spojení s článkom 41 Charty základných práv.

Vydanie prvého meritórneho stanoviska v konaní o sťažnosti žalobkyne po 3,5 roku nie je rozhodnutím vo veci v primeranej lehote. Komisia nepredložila žiaden dôkaz o akejkoľvek činnosti v rámci posudzovacieho konania. Komisia má pred vydaním rozhodnutia povinnosť podrobne preskúmať uvedené skutkové a právne okolnosti. Začatie konania zo strany sťažovateľky predstavuje jediný spôsob obrany jej práv.

Žaloba podaná 15. mája 2017 – Optile/Komisia

(Vec T-309/17)

(2017/C 249/46)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Organisation professionnelle des transports d'Île de France (Optile) (Paríž, Francúzsko) (v zastúpení: F. Thiriez a M. Dangibeaud, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- čiastočne zrušil článok 1 rozhodnutia Európskej komisie SA.26763 z 2. februára 2017 o pomoci, ktorá bola údajne poskytnutá spoločne dopravným podnikom od regiónu Île de France, ale iba v rozsahu, v ktorom tvrdí, že režim pomoci poskytnutý od regiónu Île de France od roku 1979 do roku 2008 predstavuje nový „neoprávnene realizovaný“ režim pomoci,
- subsidiárne čiastočne zrušil článok 1 rozhodnutia Európskej komisie SA.26763 z 2. februára 2017 o pomoci, ktorá bola údajne poskytnutá dopravným podnikom od regiónu Île de France v rozsahu, v akom uvádza, že režim pomoci bol „neoprávnene realizovaný“ medzi májom 1994 a 25. decembrom 2008.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na skutočnosti, že rozhodnutie Komisie z 2. februára 2017 o režime pomoci SA.26763 2014/C (predtým 2012/NN), ktorú vykonalo Francúzsko v prospech autobusových dopravných podnikov v regióne Île de France [C(2017)439 final] (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) konštatoval, že preskúmané opatrenie predstavuje nový režim pomoci. V tejto súvislosti žalobkyňa predkladá nasledovné námietky:

- porušenie článku 1 písm. b) bod i) nariadenia Rady z 13. júla 2015 stanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ L 248, 2015, s. 9) (ďalej len „nariadenie 2015/1589“), pretože právny základ skúmaného režimu existoval ešte pred platnosťou Rímskej zmluvy,
- nedostatočnosť odôvodnenia vzhľadom na článok 1 písm. b) bod v) nariadenia č. 2015/1589,

- nesprávne právne posúdenie a nesprávne posúdenie skutkového stavu, pokiaľ ide o uvedený dátum liberalizácie trhu.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na skutočnosti, že napadnuté rozhodnutie kvalifikuje systém režim pomoci pre obdobie rokov 1994 až 1998 ako nový. V tomto rámci žalobkyňa namieta:
- porušenie procesných práv účastníkov konania a zásad právnej istoty a legitímneho očakávania z toho dôvodu, že Komisia rozšírila rozsah svojho šetrenia nad rámec stanovený rozhodnutím o začatí konania,
 - porušenie článku 17 nariadenia č. 2015/1589 z toho dôvodu, že Komisia rozhodla, že žiadosť zo strany jednotlivca prerušila premlčaciu lehotu.

Žaloba podaná 1. júna 2017 – Campbell/Komisia

(Vec T-312/17)

(2017/C 249/47)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Liam Campbell (Dundalk, Írsko) (v zastúpení: J. MacGuill, solicitor)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie zo 7. apríla 2017, ktorým sa zamietajú jeho prístup k dokumentom týkajúcim sa konania o nesplnení povinnosti proti Litve z dôvodu údajného neprebratia smernice 2010/64/EÚ. ⁽¹⁾

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby, žalobca uvádza päť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že žalovaná v rozpore s relevantnou judikatúrou konkrétne neposúdila žiadosť o prístup k dokumentom podľa nariadenia č. 1049/2001.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tvrdení, že žalovaná sa protiprávne opiera o isté všeobecné predpoklady týkajúce sa sprístupnenia dokumentov, a to v rozpore so zásadami, ktoré boli identifikované v relevantnej judikatúre.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tvrdení, že žalovaná neuskutočnila konkrétne a účinné preskúmanie ohrozenia v súvislosti s každým dokumentom, a to rovnako v rozpore s relevantnou judikatúrou.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tvrdení, že žalovaná v rozpore s judikatúrou neuskutočnila konkrétne a účinné preskúmanie prípadného čiastočného prístupu.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na zjavne nesprávnom posúdení zo strany žalovanej v súvislosti s existenciou prevažujúceho verejného záujmu, a to v rozpore so zásadami judikatúry.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/64/EÚ z 20. októbra 2010 o práve na tlmočenie a preklad v trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 280, 2010, s. 1).

Žaloba podaná 15. mája 2017 – Hebberecht/ESVČ

(Vec T-315/17)

(2017/C 249/48)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Chantal Hebberecht (Addis Abeba, Etiópia) (v zastúpení: B. Maréchal, avocat)